

อนงคณาถ โยคณ. 2554. การบริหารจัดการการทอองเทียวยอยางมึส่วนรวมขององคการที่เกียวยองอาเภอ สทสซันธ จังหวัดกาฬสินธ. วิทยานพนธปริญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การพัฒนา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานพนธ: รศ.ดร.เศกสรรค ยงวณิชย,
รศ.สุนีย เลียวยเพ็ญวงษ

บทคัตยอ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงคเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการการ ทอองเทียวยอยางมึส่วนรวมขององคการที่เกียวยองอาเภอสทสซันธ จังหวัดกาฬสินธ โดยมีกลุมตัวอยางเป็นองคการภาครัฐ ภาคเอกชน และแหลงทอองเทียวย จำนวนทั้งสิ้น 149 ราย ประกอบดวยการวิจัยเชิงปริมาณใชแบบสอบถามกลุมผูปฏิบัติงาน ดานการทอองเทียวย จำนวน 110 ราย ใชเกณฑ์มาตราส่วนประมาณคา 5 ระดับ วิเคราะหขอมูลโดยโปรแกรม SPSS for Windows เพื่อหาคาความถี่ รอยละ คาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิจัยเชิงคุณภาพใชแบบสัมภาษณแบบมีโครงสร้ากลุม ผูบริหาร หัวหนาหนวยงาน จำนวน 20 ราย กลุมธุรกิจที่พัก รานคา รานขายของที่ระลึก จำนวน 4 ราย การสนทนากลุม เป็นการประชุมกลุมผูบริหาร หัวหนาหนวยงาน ผูปฏิบัติงานดานการทอองเทียวย จำนวน 15 ราย ผลการวิจัยพบวา

1. สภาพการบริหารจัดการการทอองเทียวยอยางมึส่วนรวมขององคการที่เกียวยอง ผลการศึกษาพบว่าความ คิดเห็นในการบริหารจัดการการทอองเทียวยอยางมึส่วนรวมขององคการที่เกียวยอง ประกอบด้วย ดานการจัดการองคการ ดานนโยบาย ดานการวางแผน ดานการทำงานเป็นทีม ดานการประสานงานภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.20$) โดยพบว่าดานนโยบายมีคาเฉลี่ยมากที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$) รองลงมาได้แก่ดานการทำงานเป็นทีมอยู่ใน ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.31$) และคาเฉลี่ยน้อยที่สุดคือดานการจัดการองคการ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.07$) ดานการจัดการองคการ การจัดโครงสร้าหน้าทีและกำหนดบทบาทหน้าที่ดานการทอองเทียวยขององคการบางองคการยัง ไมชัดเจน บุคลากรมีความรู้ดานการทอองเทียวยน้อย การจัดปจจัยสนับสนุนหรือสิ่งอำนวยความสะดวกดานการทอองเทียวย น้อย ดานนโยบาย องคการส่วนใหญ่มีการกำหนดนโยบายดานการทอองเทียวย โดยการประชุมเสนอแผนระหว่างองคการ และเปิดโอกาสให้ประชาชนหรือองคการอื่นเข้ามามึส่วนรวมน้อย การปฏิบัติเป็นไปตามงบประมาณที่ได้รับการจัดสรร ดานการวางแผน การกำหนดและปฏิบัติของแผนยุทธศาสตร์ แผนงาน โครงการดานการทอองเทียวยเป็นการนำแผน ยุทธศาสตร์ของจังหวัดมากำหนดและถ่ายทอดสู่องคการที่เกียวยอง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นงบประมาณจากจังหวัดบางส่วนเป็น ขององคการ ดานการทำงานเป็นทีม ยังไม่มีการตั้งคณะทำงานดานการทอองเทียวยขององคการ และการเปิดโอกาสในการ แสดงความคิดเห็นระหว่างองคการมีน้อย ดานการประสานงาน มี 2 รูปแบบที่เป็นไปตามขั้นตอนที่กำหนดตามระบบราชการ และที่ไม่เป็นไปตามขั้นตอน โดยประสานงานเพื่อขอรับงบประมาณการพัฒนาแหลงทอองเทียวยเป็นส่วนใหญ่

2. แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการการทอองเทียวยอยางมึส่วนรวมขององคการที่เกียวยอง ดานการ จัดการองคการ ควรตั้งเป็นศูนย์ส่งเสริมการทอองเทียวยอาเภอสทสซันธมีโครงสร้าบทบาทหน้าที่เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ อบรมให้ความรู้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานดานการทอองเทียวย และนำระบบเทคโนโลยีมาช่วยในการประชาสัมพันธ์ ดานนโยบาย ควรกำหนดนโยบายให้ชัดเจนเป็นไปในทิศทางเดียวกันโดยการบูรณาการระหว่างจังหวัดและอาเภอซึ่งเกิดจากความ ต้องการของชุมชน และควรเพิ่มงบในการพัฒนาแหลงทอองเทียวย ดานการวางแผน ควรวางแผนการพัฒนาแหลง ทอองเทียวยให้เหมาะสมกับพื้นที่ โดยมีการบูรณาการระหว่างชุมชน อาเภอและจังหวัด ซึ่งควรสร้าสัญลักษณ์เพื่อการ ประชาสัมพันธ์แหลงทอองเทียวย ดานการทำงานเป็นทีม ควรมีบุคลากรจากหลายองคการที่เกียวยองภายในอาเภอร่วมกัน ดำเนินงาน โดยจัดการประชุมอย่างต่อเนื่อง ดานการประสานงาน ควรให้ความสำคัญกับการสื่อสารเพื่อให้ประชาชน ชุมชนในพื้นที่เข้าใจในประโยชน์และคุณค่าของการพัฒนาการทอองเทียวยอยางยั่งยืน

Anongnath Yokun. 2011. Participatory Tourism Management and Administration of Related Organizations in Sahatsakan, Kalasin Province. Master of Arts Thesis in Development Administration, Graduate School, Khon Kaen University.

**Thesis Advisors: Assoc. Prof. Dr. Sekson Yongvanit,
Assoc. Sunee Liawpenwong**

ABSTRACT

The objective of this study is to investigate the current state, problems, obstacles, and ways for developing the participatory tourism management and administration of related organizations in Sahatsakan, Kalasin province. The samples of the study are 149 public organizations, private organizations, and tourist attractions in total by the design for the purposive sampling. This study employed the quantitative research method. The 5-point Likert scale questionnaires were used with 110 officers in these organizations. The data were analyzed by SPSS for Windows in terms of frequencies, percentages, and standard deviation. The qualitative research method was also used in this study. The structured interviews with a group of 20 administrators and heads of the organizations, and a group of 4 accommodation business owners, shop owners, and souvenir shop owners were used in the study. Moreover, 15 questionnaire and structured interview subjects participated in the focus group. The findings of the study are as follows:

1. The state of participatory tourism management of related organizations. The study found that the management of participatory tourism management of related organizations including organizational management, policy, planning, teamwork, and cooperation was at a moderate level ($\bar{X} = 3.20$). When considering in details, policy had the highest mean score with a moderate level ($\bar{X} = 3.34$), teamwork ($\bar{X} = 3.31$) and management organizations ($\bar{X} = 3.07$). **Management organization:** The organizational structure and roles of tourism management in some organizations are unclear. The staffs have limited knowledge about tourism. **Policy:** The majority of organizations have tourism policies by collaborative meeting. **Planning:** Provincial strategic plans were used for planning tourism projects of organizations. **Teamwork:** There was no tourism committee, and little participation in the organizations. **Cooperation:** There were formal and informal cooperation for budget allocation for developing tourist attractions.

2. Ways for developing the participatory tourism management and administration of related organizations. **Tourism management:** The tourism center in Sahatsakan should be established. The roles of staff should be clearly stated. The staff training in tourism and the use of technology for public relations should be promoted. **Policy:** Tourism policies should be clearly stated by integrating policies from districts and the province. Moreover, the budget for developing tourist attractions should be increased. **Planning:** Planning for developing tourist attractions should be appropriate to local contexts. **Teamwork:** Cooperative work among staff across organizations should be employed through regular meetings. **Cooperation:** The value of sustainable tourism development should be promoted among local people via sufficient communication.